

om Nedsættelse af en Kommission til at tage Foranstaltninger i saa Henseende under Overvejelse. Jeg standsede denne Sag med velberaad Hu, idet det, der fra Indenrigsministeren i det tidligere Ministerium var paatænkt, var en Kommission nedsat af Regeringen uden Medvirkning fra Rigsdagens Side, og jeg har set alt for mange Eksempler paa Tilfælde, hvor Kommissioner have været nedsatte af Regeringen uden Medvirkning fra Rigsdagens Side, og hvor det har vist sig, at de have arbejdet uden Føling og Forstaaelse med Rigsdagens Afdelinger, saa at Resultatet meget ofte er blevet en Kommissionsbetænkning, der praktisk set ikke har fremmet den Sag, som ønskedes fremmet. Jeg stiller mig saaledes til dette Spørgsmaal, at hvis der fra dette høje Tings Side enten her i Salen eller i Finansudvalget skulde komme meget stærke Krav frem om en saadan Kommissions Nedsættelse, bør den nedsættes og søges nedsat ved Forhandling med begge Rigsdagens Ting, saa at dette store og vigtige Emne bliver lagt i Haanden paa de i Kommissionen tilstedeværende, dels Rigsdagsmænd, dels udenforstaaende.

Hvad Spørgsmaalet om Tilsyn med udenlandske Varer angaar, har det selvfølgelig min store Interesse, hvilket kunde fremgaa deraf, at jeg selv i sin Tid har været Medforslagsstiller af et Forslag paa dette Omraade, og jeg vil meget gerne forhandle med den højtærede Landbrugsminister om; hvorledes denne Sag bedst og heldigst kunde søges løst.

Hvad Spørgsmaalet om Skyttesagen angaar, tillægger jeg ligesom den højtærede Krigsminister denne Sag stor Betydning. Det er under disse Forhandlinger blevet sagt, at saaledes som Skyttesagen nu drives, som Statstilskuddet nu anvendes, ved man ikke, om man virkelig faar noget for Pengene. Jeg indrømmer gerne, at det er en Sag, som jeg i Enkelthederne staaer noget ubekendt med; men jeg skal overordentlig gerne følge de Opfordringer, der ere rettede til mig om at søge Forhandling desangaaende med den højtærede Krigsminister, saaledes at man, som det ærede Medlem for Ribe (Busk) udtrykte sig, kunde faa noget for Pengene, saa at det batter noget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Det er ikke meget, jeg har at udtale mig om ved denne Lejlighed, thi der er ikke mange Medlemmer, der have stillet Spørgsmaal til mig under Debatten. Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) gik ud fra, at jeg stod med de samme Anskuelser om Teaterdrift nu som for nogle Aar siden, og deri har det ærede Medlem Ret. Jeg tror endnu som den Gang, at Staten ikke er den heldigste til at drive noget Teater, men skønt jeg har denne Tro, følger ikke deraf, at man straks skulde gaa til Privatdrift. Man maa se Forholdene an, man maa have en virkelig Garanti for, at der ved en saadan Privatdrift virkelig tages Hensyn til, at det er god Kunst, der ydes. Endnu mindre kan der være Tale om at lukke Teatret, lukke Butikken, som der en Gang er blevet sagt. For Resten vilde en saadan „Lukning af Butikken“ ogsaa koste mange Penge. Da vi for et Par Aar siden havde et Udvalg nedsat om denne Sag, fik vi oplyst, at alene Afskedigelsen af de kongelig ansatte ved Teatret vilde bevirke, at Statskassen maatte yde en Aarpenge af ca. 40,000 Kr., men der er mange flere ved Teatret foruden de kongelig ansatte, nemlig dem, der lønnes af Driftslønningerne, som det hedder, og dem maa man ogsaa yde Pension og Understøttelser; et meget stort Beløb. Der kan efter min Mening slet ikke være Tale derom, for det første af den Grund, at Staten har nogen Forpligtelse til at støtte Kunsten i et saa lille Land som vort, og for det andet, fordi det ogsaa foreløbig vil blive lige saa dyr en Foranstaltning som at drive Teatret. Men det er, som sagt, min Mening endnu, at naar man kunde komme til en anden Ordning og opnaa en fornuftig Privatdrift, vilde det være heldigt at Staten ydede et Tilskud til Driften for at faa en Garanti for, at der ydedes virkelig Kunst. Saaledes som Forholdene ved det kongelige Teater ere, viser det sig, at det mere og mere gaar over til at give Operacr, medens det reciterende Skuespil mere og mere gaar ud af Sagaen. Grundene dertil kunne være forskellige, Tidens Smag kan gøre noget, og den Konkurrence, der efterhaanden er